

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D. v právní věci žalobce: **Koninklijke Philips Electronics NV**, se sídlem Groenewoudseweg 1, Eindhoven, 5621 BA, Nizozemí, zastoupen JUDr. Pavlem Dejlem, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Jungmannova 24, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, Brno, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření,

t a k t o :

Návrh žalobce na vydání předběžného opatření, podle něhož by měla být žalovanému uložena povinnost

- do skončení řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného zdržet se vůči žalobci jakýchkoli úkonů v rámci správního řízení vedeného se žalovaným pod sp. zn. S 13/2009, v rámci kterých by žalovaný uvedl nebo použil informace, že žalobce prostřednictvím stanovení cen, jež bylo doprovázeno i výměnou citlivých informací a v některých případech rovněž omezováním výroby, uzavřel a plnil zakázanou dohodu o určení cen CPT (color picture tubes), která vedla k narušení hospodářské soutěže na trhu CPT na území České republiky,

- do skončení řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného zdržet se šíření informací, že žalobce prostřednictvím stanovení cen, jež bylo doprovázeno i výměnou citlivých informací a v některých případech rovněž omezováním výroby, uzavřel a plnil zakázanou dohodu o určení cen CPT (color picture tubes), která vedla k narušení hospodářské soutěže na trhu CPT na území České republiky,

- do skončení řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného přerušit řízení vedené se žalobcem pod sp. zn. S 13/2009,

s e z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 23.7.2010 žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného společně s návrhem na vydání předběžného opatření.

Žalobou ve věci samé je požadováno, aby zdejší soud vydal rozsudek, kterým by žalovanému uložil povinnost zdržet se ve vztahu k žalobci využívání podkladů a informací, které žalobce poskytl žalovanému na základě jeho žádostí ze dne 14.9.2009, 5.11.2009 a 16.12.2009 v rámci správního řízení vedeného žalovaným pod sp. zn. S 13/2009, povinnost zdržet se ve vztahu k žalobci činění opisů či výpisů z podkladů a

informací, které žalobce poskytl žalovanému na základě jeho žádostí ze dne 14.9.2009, 5.11.2009 a 16.12.2009 v rámci správního řízení vedeného žalovaným pod sp. zn. S 13/2009, povinnost vrátit žalobci všechny podklady a informace, které žalobce poskytl žalovanému na základě jeho žádostí ze dne 14.9.2009, 5.11.2009 a 16.12.2009 v rámci správního řízení vedeného žalovaným pod sp. zn. S 13/2009, povinnost zdržet se vůči žalobci v rámci správního řízení vedeného žalovaným pod sp. zn. S 13/2009 jakýchkoli úkonů donucující povahy a povinnost zastavit vůči žalobci správní řízení vedené žalovaným pod sp. zn. S 13/2009.

Žalobce požaduje, aby zdejší soud vydal předběžné opatření, podle něhož by byla žalovanému uložena povinnost do skončení řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného zdržet se vůči žalobci jakýchkoli úkonů v rámci správního řízení vedeného se žalovaným pod sp. zn. S 13/2009, v rámci kterých by žalovaný uvedl nebo použil informace, že žalobce prostřednictvím stanovení cen, jež bylo doprovázeno i výměnou citlivých informací a v některých případech rovněž omezováním výroby, uzavřel a plnil zakázanou dohodu o určení cen CPT (color picture tubes), která vedla k narušení hospodářské soutěže na trhu CPT na území České republiky, dále povinnost do skončení řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného zdržet se šíření informací, že žalobce prostřednictvím stanovení cen, jež bylo doprovázeno i výměnou citlivých informací a v některých případech rovněž omezováním výroby, uzavřel a plnil zakázanou dohodu o určení cen CPT (color picture tubes), která vedla k narušení hospodářské soutěže na trhu CPT na území České republiky, a dále povinnost do skončení řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného přerušit řízení vedené se žalobcem pod sp. zn. S 13/2009.

Svůj návrh na vydání předběžného opatření žalobce odůvodňuje tak, že zásahy, proti nimž směřuje žaloba, jsou nezákonné a v jejich důsledku mu hrozí závažná újma. Tu spatřuje v tom, že na základě získaných informací a podkladů a sdělených výhrad budou žalovaným jak v rámci správního řízení, tak mimo ně prostřednictvím tiskových zpráv žalovaného, šířeny informace o tom, že žalobce spáchal správní delikt a dopustil se protiprávního jednání. Dalším šířením těchto silně žalobce poškozujících informací a jejich opakováním ze strany žalovaného dojde podle žalobce k úplnému znehodnocení a nevratnému poškození dobré pověsti a dobrého jména žalobce, a to jak mezi žalobcovými konkurenty, tak mezi jeho zákazníky. Žalovaný je podle žalobce odhodlán v zásazích, které jsou podle žalobce nezákonné, v rámci řízení i nadále pokračovat. Žalobce přitom nemá jiný prostředek, kterým by ztrátě či vážnému poškození dobré pověsti v České republice mohl zabránit.

Žalovaný se k návrhu na vydání předběžného opatření nevyjádřil.

Podle § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet.

V této věci byl podán návrh na zahájení řízení; jde o návrh na zahájení řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s.ř.s. V tuto chvíli, při rozhodování o návrhu na vydání předběžného opatření, zdejší soud neřeší otázku vztahu takto zahájeného řízení u zdejšího soudu a předchozího řízení, jež u zdejšího soudu proběhlo pod sp. zn. 62 Af 3/2010 a bylo skončeno rozsudkem ze dne 8. dubna 2010. První podmínku podle § 38 odst. 1 s.ř.s., tedy podání návrhu na zahájení řízení, pokládá zdejší soud za splněnou.

Pokud jde o otázku, zda je dána potřeba zatímně upravit poměry žalobce a žalovaného pro hrozící vážnou újmu (druhá z podmínek podle § 38 odst. 1 s.ř.s.), tu se soud nezabývá důvodností žaloby, tj. především samotnou skutečností, zda jednání žalovaného, proti němuž směřuje žaloba, je nezákonným zásahem či nikoli. Pro rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření se soud v souladu se smyslem institutu předběžného opatření omezuje na *prima facie* posouzení těch povinností, které žalobce požaduje žalovanému uložit, z pohledu vážné újmy, jež mu podle jeho tvrzení hrozí, a z pohledu potřeby zatímně, do rozhodnutí ve věci samé, poměry žalobce a žalovaného upravit, tj. řeší otázku, zda bez požadovaného předběžného opatření hrozí žalobci skutečně závažná újma.

Z listin, které žalobce k žalobě přiložil, a z obsahu soudního spisu zdejšího soudu ve věci již rozhodnuté (věc sp. zn. 62 Af 3/2010 skončená rozsudkem ze dne 8. dubna 2010) vyplývá, že se žalobcem je vedeno správní řízení. V rámci tohoto správního řízení žalovaný získal od žalobce podklady a informace, s nimiž v rámci zahájeného správního řízení pracuje a na jejichž základě ve správním řízení postupuje. Správní řízení je vedeno podle zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOHS“), a sice pro podezření z porušení jeho § 3 odst. 1.

Z pohledu rozhodování o návrhu na vydání předběžného opatření nemá soud alespoň *prima facie* osvědčeno, že by správní řízení bylo vedeno zcela mimo právní rámec, že by žalovaný používal opatřený podklad rozhodnutí zřetelně excesivně nebo že by o žalobci šířil informace, které by jej mohly poškodovat, a že by žalobci chyběly jiné právní prostředky ochrany proti způsobu, jakým žalovaný opatřil nebo používá podklad rozhodnutí, popř. jaké informace o žalobci v souvislosti s vedením řízení poskytuje. Ve vztahu k vedení správního řízení sp. zn. S 13/2009 a k požadavku žalobce na to, aby zdejší soud do průběhu tohoto správního řízení předběžným opatřením zasáhl, se zdejší soud již jedenkrát vyjádřil - již ve svém usnesení ze dne 13.1.2010, č.j. 62 Af 3/2010-72. Ve vztahu k žalobcem již jedenkrát uplatněnému požadavku, aby zdejší soud do průběhu správního řízení zasáhl předběžným opatřením - tehdy aby byla žalovanému uložena povinnost zdržet se vymáhání povinnosti žalobce předložit žalovanému informace a podklady, které by mohly vypovídat o účasti žalobce na jednáních, schůzkách či jiných kontaktech ohledně CRT (CPT, CDT) s účastníky správního řízení vedeného žalovaným pod sp. zn. S 13/2009 v rámci Evropy a v Asii v letech 1998 až 2004 - zdejší soud již v uvedeném usnesení

akcentoval své přesvědčení, že soudní přezkum činnosti a nečinnosti orgánů veřejné správy podle s.ř.s. musí být založen na zásadě minimalizace zásahů do činnosti orgánů veřejné správy ve vztahu k takovému časovému úseku, po který jsou orgány veřejné správy činnými, pokud jejich činnost podléhá ze strany správních soudů efektivní kontrole následné. Zdejší soud je i nadále toho názoru, že tam, kde existují prostředky právní ochrany, prostřednictvím kterých se žalobce v zahájeném řízení podle s.ř.s. může následně proti důsledkům postupu (jednání) orgánu veřejné správy efektivně bránit, a pokud se důsledky zároveň akutně neprojevují již právě v tom okamžiku, kdy orgán veřejné správy svůj postup (jednání) uplatňuje, není namístě, aby soud předběžným opatřením zasahoval přímo proti takovému postupu (jednání).

Jestliže nyní žalobce požaduje, aby bylo v průběhu správního řízení žalovanému ze strany zdejšího soudu předběžným opatřením uloženo zdržet se jakýchkoli úkonů, v rámci kterých by žalovaný uvedl nebo použil informace, které od žalobce v průběhu správního řízení získal, a zdržel se šíření těchto informací, pak požaduje, aby zdejší soud předtím, než bude správní řízení ukončeno, a předtím, než bude zdejším soudem rozhodnuto o věci samé, žalovaného omezil ve vedení správního řízení, a to dokonce tak podstatným způsobem, že žalovaný nesmí některé podklady použít, že o skutečnostech, pro které vede řízení, nesmí informovat a dokonce že toto správní řízení přerušit. K takovému zásahu zdejší soud neshledává zákonný důvod. Především nelze přehlédnout, že z listin, které žalobce zdejšímu soudu předložil, vyplývá, že žalovaný postupuje ve správním řízení *prima facie* způsobem, který co do „používání“ a „šíření“ informací ze strany žalovaného nevykazuje žádný zřetelný administrativní exces či prvek svévole - žalovaný v rámci řízení dne 31.5.2010 vypracoval Výhrady k dohodě ve smyslu § 7 odst. 3 ZOHS, kde žalobci jako účastníkovi řízení shrnul skutkové okolnosti případu, hlavní důkazy a právní hodnocení, dne 22.6.2010 pak žalobce informoval o tom, kdy má možnost seznámit se s podklady rozhodnutí. Žalovaný tedy „používá“ opatřené podklady k tomu, aby se řízení vyvíjelo (tedy aby žalovaný nebyl v řízení nečinným), konkrétně je použil k tomu, aby v souladu s § 7 odst. 3 ZOHS žalobci sdělil Výhrady k dohodě. O jiném „použití“ ani o jiném „šíření“ informací o podezřelích ve vztahu k žalobci a o samotném řízení ze strany žalovaného, jež by jej mohly poškozovat, nepřináší žalobce žádné důkazy. Jestliže žalobce spatřuje hrozící vážnou újmu v tom, že žalovaný (bez vydání předběžného opatření) bude „používat“ údajně nezákonně získané podklady a následně „šířit“ informace o tom, že žalobce spáchal správní delikt a dopustil se protiprávního jednání, pak k „použití“ a „šíření“ těchto informací „v rámci správního řízení“ může podle zdejšího soudu dojít v mezích stanovených procesními předpisy, především správním řádem, a toto „použití a šíření v rámci správního řízení“ neuniká ze soudní kontroly, konkrétně kontroly dodržení procesních předpisů ve správním řízení. Dojde-li k „použití“ a „šíření“ informací v rozporu s procesními předpisy, pak se tato skutečnost může ve vztahu k žalovanému negativně projevit především v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného, kterým se bude správní řízení končit, podané podle § 65 a násl. s.ř.s.

Pokud jde o „šíření“ těchto informací „mimo správní řízení“, a sice prostřednictvím tiskových zpráv, jak uvádí žalobce, takové „šíření“, jde-li např. o

„šíření“ informace o vydání rozhodnutí (bez ohledu na instanci), lze těžko žalovanému zakázat, neboť tím žalovaný nečiní nic jiného, než že informuje o výsledcích své rozhodovací činnosti. Pokud informuje objektivně, typicky o tom, že je řízení vedeno, pro jaké podezření, v jakém stádiu se řízení nachází, jak bylo rozhodnuto, zda jde o rozhodnutí pravomocné apod., pak takové „šíření“ podle zdejšího soudu difamující prvek neobsahuje a nelze jej obecně předběžným opatřením zakazovat. Pokud naopak informuje neobjektivně, tendenčně, zkresleně, nerespektuje zásadu presumpce nevinny, jež musí být vlastní i řízení o správních deliktech, a žalobci vznikne v důsledku takového způsobu „šíření“ škoda, zná právní řád prostředek možné žalobcovy ochrany (především zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem); těžko může zdejší soud procesní postavení a břemena ležící na žalobci v případě uplatnění takového prostředku ochrany považovat ve vztahu k žalobci za nespravedlivé. Zakázat „šíření“ informací „mimo správní řízení“, jak uvádí žalobce, by ve skutečnosti bylo zákazem, aby žalovaný o své činnosti informoval.

Pokud jde tedy o „použití“ a „šíření“ informací (jak žalobce uvádí v bodech I. a II. petitu návrhu na vydání předběžného opatření), v riziku takového „použití“ a „šíření“ zdejší soud za shora popsaných okolností neshledává hrozící vážnou újmu, pro kterou by bylo důvodu je předběžným opatřením zakazovat, tedy takto významným způsobem do administrativní činnosti žalovaného v tomto konkrétním správním řízení zasahovat.

Pokud jde o požadavek žalobce na uložení povinnosti přerušit řízení (bod III. petitu návrhu na vydání předběžného opatření), tedy aby žalovaný do doby rozhodnutí zdejšího soudu ve věci v řízení nepokračoval (a nerozhodl), a tedy vzhledem k odůvodnění návrhu aby nebyl žalobce poškozen dalším „šířením“ informací o tom, že je s ním řízení vedeno (nebo že snad už bylo i rozhodnuto), ani tomu zdejší soud nemůže vyhovět. Zasahovat do běhu správního řízení proto, aby o účastníkovi správního řízení nebyly „šířeny“ informace o tom, že je s ním sankční (delikt) řízení vedeno, popř. o jeho výsledku, za situace, kdy existuje prostředek právní ochrany, prostřednictvím kterého se žalobce v zahájeném řízení podle s.ř.s. může následně proti důsledkům postupu žalovaného bránit, též není podle zdejšího soudu namístě. Na „šíření“ informace o tom, že je se žalobcem vedeno řízení, pro jaké podezření, popř. jak bylo rozhodnuto, lze ze strany samotného žalobce reagovat „šířením“ informace o tom, že řízení je vedeno nedůvodně, že podezření je liché, že již vydané rozhodnutí je napadeno opravným prostředkem apod. Jestliže v případě pro něj „nepříznivého“ vývoje řízení a „nepříznivého“ rozhodnutí žalobce uspěje při uplatnění opravného prostředku (či žaloby podle s.ř.s.), pak se původně negativně konotované informace o žalobci mohou naopak změnit v informace konotované pozitivně.

Zdejší soud tedy není toho názoru, že samotné vedení správního řízení (bez požadovaného přerušení) s využitím podkladů rozhodnutí, které žalovaný v průběhu správního řízení opatřil, a „šíření“ informací o podezřeních, pro která je řízení vedeno, představuje pro žalobce hrozící vážnou újmu spočívající v nevratném poškození dobré

pověsti a dobrého jména žalobce, pro kterou by bylo namístě do činnosti žalovaného zdejší soudem zasáhnout tak, jak žalobce požaduje.

Nedovodil-li tedy zdejší soud, že by v daném případě byla dána potřeba do doby rozhodnutí zdejšího soudu o žalobcově návrhu v řízení podle § 82 a násl. s.ř.s. zatímně upravit poměry žalobce a žalovaného pro hrozící vážnou újmu, návrh na vydání předběžného opatření zamítl.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s.ř.s.).

V Brně dne 5. srpna 2010

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jaroslava Předešlá